

Кеурчюво. Търбуване да те взема. Едно да си дам
по волата тиждест, друго - да е пред оч-
та ми. Защото останах си сам, Кой знай.
Скобкит. Не е си горя това момче. Не знам как
стана, че те приехме.

— Станало то - станало. Аз ще бдя.

— Ако можем в десетина дни да развием
позовината, веднага отиваме в Корнел.

— Уе, уе. Толкова свет е надомет. Но
очист ни да аз четя.

— Уфам в Будини не ни заговиха... Сякаш
има не поучка.

— Лежда май глътна бидиуата по тебе...

— Ти лежда, аз лежда

— Гутно не гут!

— Не може ли да я наредем така, че да ги
запоркнем в Цари-град. Сякаш съвети ще
маскираме позивите си.

— Планът не е лош.

— Какви исканя са менит

— Ако не Курпорт не исканя - къде другаде.

Тук всички идват за приключения... Не да
сиднаваме банкови, тук - глът сестри: да
загонят стара са моме. Други оставих